

## שיעור מספר 11\*

3 - 9 יוני

## מורי שקר

שבת אחרי הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור שבת השבועי: 2 פטרוס 1-22, יוחנן 34-36, 8; מתי 43-45, 12; יהודה 19-4, בראשית 16-18:33.

פסוק לשינון: "חֲפֹשֶׁה יִבְטִיחוּ לָהֶם וְהֵם בְּעֲצָמָם עֲבָדִים לְשַׁחַת כִּי עֶבֶד הָאָדָם לִכְבָּשׁוּ" 2 פטרוס 19:2

באיגרת הראשונה שלו, כיפא, עם דאגה של מטיף מעולה, חיפש לעודד את הקוראים לגבי הסכנות והרדיפות. למרות שאיננו יודעים במדויק על אילו נושאים מסוימים דיבר, אנו כן יודעים שהקהילה נצרכה להתמודד עם צרות נוראיות שבאו עליה מהאימפריה הרומית שביקשה לכבות את התנועה ההולכת וגודלת של אנשים הנקראים "משחיתים".

אך השטן פתח בהתקפה דו-כיוונית. כמובן שהתקפות מבחוץ - בכוח ובאלימות - היו כלי רב-עצמה. אך הקהילה עמדה מול איום נוסף, איום שיתכן שאף היה מסוכן יותר מהרדיפות מבחוץ. היה זה איום שנבע מתוך הקהילה עצמה. באותה מידה שעם ישראל בעבר נאלץ להתמודד עם נביאי שקר, כך גם חסידי ישוע בזמנו של כיפא היו צריכים להתמודד עם מורי שקר "אֲשֶׁר יִכְנִיֶסוּ פְתוֹת מְשַׁחִיתוֹת" (2 פטרוס 1:2) לקהילה עצמה. וגרוע מכך, כיפא הזהיר שרבים "יִלְכוּ אַחֲרַי תוֹעֵבוֹתִים" (2 פטרוס 2:2).

מה היו חלק מהתורות שכיפא הזהיר לגבם? כיצד כיפא הגיב להם, ואילו לקחים נוכל לקחת מאזהרותיו לעצמינו היום, כשאנו נאלצים להתמודד על איומים מבפנים?

\*למדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-10 ביוני.

## מורי שקר ונביאי שקר

לעיתים קל לראות את הקהילה הראשונה כקהילה האידאלית, לחשוב על התקופה הזו כתקופה של שלוה והרמוניה בין המאמינים הראשונים. זוהי טעות. אפילו בימות ישוע הקהילה התמודדה עם קשיים, לעיתים קרובות מבפנים (חשבו על יהודה איש קריות). כפי שאיגרות הברית החדשה מגלות, הרבה מבעיות הקהילה מקורן בתורות שקריות. הקהילה הראשונה נאבקה לא רק עם רדיפות מחוצה-לה, אלא גם עם בעיות בקרבה. באיגרת הזו כיפא דן עם כמה אתגרים פנימיים. מה הם אתגרים אלה? "וְגַם נְבִיאֵי שֶׁקֶר הָיוּ בְּעַם פְּאֶשֶׁר יְהִיוּ מוֹרֵי שֶׁקֶר גַּם בְּכֶם אֲשֶׁר יִכְנִיסוּ כְּתוֹת מִשְׁחִיתוֹת וַיִּכְחָשׁוּ בְּמִשְׁלַל אֲשֶׁר קָנְם וַיְבִיאוּ עַל-נַפְשָׁם כְּלִיּוֹן פְּתָאִם: וְרַבִּים יִלְכוּ אַחֲרַי תוֹעֲבוֹתֵם וַיַּעֲבֹרְכֶם יִתֵּן דְרָךְ הָאֱמֹת לְגִדּוּפִים: וּבְדַבְרֵי בְדוּי יַעֲשׂוּ אֶתְכֶם לְמַסְחָר לָהֶם לְמַעַן בְּצַע בְּצַע אֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶם מֵאֵז לֹא יִתְמַהֲמָה וְשִׁבְרָם לֹא יָנוּם" (2 פטרוס 1-3: 2). זה בקושי נשמע כתקופה של שלום והרמוניה פנימית בין האחים והאחיות, הלא כן?

**קראו 2 פטרוס 10-22, 1-3: 2. על מה כיפא מזהיר פה? מה הם חלק מדברי הרהב שהיו מקובלים ומקודמים בקהילות?**

2 פטרוס 1: 2 מגלה את הסיבה שהאדון הדריך את כיפא כדי לכתוב את האיגרת בהשראת רוחו. הוא הזהיר אותם שכפי שהיו נביאי שקר בעבר, יהיו מורי שקר בעתיד. כיפא מתאר תיאור די ארוך ומייגע של כתבי אישום נגד מורים אלה, מ"פתות משחיתות" (2 פטרוס 1: 2) ושמובילים את הלא זהירים לעבדות (2 פטרוס 19: 2) וכן שורה של שגיאות אחרות. ממה שהוא כתב, אנו יכולים לראות שאלה היו בהחלט תורות מסוכנות מאוד, מה שמסביר מדוע הוא הגיב כל-כך בחריפות נגדם. כיפא לא ייחס שום חשיבות כלשהי לרעיון שהתורה איננה חשובה יותר.

**ראו בכמה חוזקה כיפא מגיב על התורות השקריות האלה. מה זה צריך לספר לנו לגבי החשיבות שיש לאמת? כיצד נוכל להגן על עצמינו נגד כל ניסיון להביא תורות שקריות לקהילה?**

## חירות במשיח?

" כי בְּדַבְּרְכֶם בְּגֵאוֹת דְּבָרֵי שְׂוֵא יִצְוֶדוּ בְּתַאֲוֹת הַבֶּשֶׂר עַל יְדֵי זְמַתְם אֶת אֲשֶׁר אֵדְ נִמְלָטוּ מִיַּד הַהֲלָכִים בְּדַרְךְ תוֹעֵה" (2 פטרוס 2:18). על מה מזהיר כיפא בפסוק זה? מה הוא אומר ב-2 פטרוס 2:19 שְׁעוֹזֵר לְהַסְבִּיר אֶת דְּאִגְתּוֹ? מֵה חֲשִׁיבוֹת שֶׁל הַמִּילָה "חֹפְשָׁה" בִּפְסוּק 19?

בלשון העזה ביותר, כיפא נותן לקוראיו אזהרה נגד מורי שקר. ב-2 פטרוס 2:18-21 הוא הזהיר שמורי השקר האלה, בעת שמבטיחים חופשה וחירות, יובילו אנשים לעבדות. איזו סטייה מלאה מאמת הבשורה! חירות במשיח משמעותה חירות מעבדות החטא (אל הרומים 6:4-6). כל רעיון של חירות במשיח שמשאיר את האדם בעבדות החטא היא הטעות שכיפא מזהיר עליה. למרות שמשכילים לא הגיעו למסקנה על איזו כפירה מדויקת כיפא עוסק פה, היא קשורה בברור לשאלה של החטא והעבדות של האדם לחטא.

**קראו יוחנן 36-34:8. כיצד מילות ישוע בפסוקים אלו עוזרות לנו להבין את שכיפא אומר?**

מה שמורי השקר הציגו, יהיו אשר יהיו, הם הובילו את הקרבנות שלהם - אנשים שזמן קצר לפני כן מצאו את האדון ישוע - בחזרה לדרך החיים החוטאת שלהם. קל לדמיין חסד של בשורה זולה אשר המעיטה בערכו של הצורך לטהרה וקדושה, משהו שגרם להם להגיע שוב למצב מושחת (2 פטרוס 2:19) של העולם שזמן קצר לפני ברחו ממנו. אין פלא שכיפא דיבר בצורה חדה וחריפה כל-כך נגד התורות הללו והזהיר אותם לגבי מה תהיה התוצאה של הליכה אחר תורות אלה.

**מה הנכם מבינים מהמושג "חרות במשיח"? ממה המשיח שחרר אותכם?**

## כלב החוזר אל קיא

קראו 2 לפטרוס 22-17:2 ומתי 45-43:12. מהן הסכנות לאיש החוזר בתשובה כאשר הוא שב לאורח החייו הקודם?

כיפא דאג במיוחד לגבי הגורל של אלו אשר מורי השקר מפתים אותם לחזור לחטאי עברם (2 פטרוס 18:2). מורי השקר הבטיחו חופש, אך כפי שכיפא מצביע, החופש שהם מציעים שונה לחלוטין מסוג החופש שישוע הבטיח לאלו אשר ילכו אחריו. הביטו על אזהרתו של כיפא. היה טוב "שלא לדעת את דרך הצדקה" (2 פטרוס 21:2) מאשר לדעת אותה ולחזור לדרכיהם הקודמות.

כמובן שזה לא אומר שמקרה כזה הוא חסר תקווה. כולנו שמענו סיפורים על אנשים שהתרחקו מהאדון ולאחר מכן שבו וחזרו בתשובה. ואנו יודעים שהאדון שש על שובם אליו, ובשמחה הוא מקבל אותם חזרה (ראה לוקס 32-11:15). זה רק אומר שלהתרחק מהאדון זו בחירה מאוד מסוכנת ולא נעימה. הביטוי "כלב חוזר אל קיא" הינו ביטוי גס וקשה לתיאור, אך באמצעות ביטוי זה כיפא מצליח להעביר את המסר. אולי הד מילותיו של ישוע ב-2 פטרוס 20:2 מכוונים בדיוק לכך (ראו מתי 45:12, לוקס 26:11). ישוע מספר על המשל של האיש שנטהר מרוח טמאה. הרוח משוטטת לה במקומות ציה וחוזרת וחוזרת לראות "ביתי אשר יצאתי משם" (מתי 12:44). הרוח מגיעה ומוצאת את הבית מפונה ומסודר. היא חוזרת בחזרה ולוקחת עימה עוד כמה רוחות טמאות רעות ממנה. כפי שישוע אמר, "אחריית האדם ההוא תעה מראשיתו" (מתי 12:45). הסכנה שישוע ממחיש וכיפא מתאר הינה אמיתית. המאמין החדש צריך להיות בטוח שבדברי הרוח מחליפים את הדברים שהיו שולטים בחייו. אם מעורבות בקהילה ושיתוף האמונה החדשה אינם מחליפות את הפעילויות החילוניות הקודמות, קל מאוד לחזור לדרך הישנה.

מה הן כמה דרכים שנוכל לטפח וללמד את כל חברי הקהילה, במיוחד את החדשים יותר?

## כיפא ויהודה

אנשים רבים הבחינו שבשורת יהודה מפסוק 4 עד 19 חוזרים במידה רבה על המסר ב-2 פטרוס 7: 1-3. 2. בכל פעם שהכתובים חוזרים על מסר מסוים, עלינו לזכור שאלוהים רוצה להגיד לנו משהו חשוב. בפסוקים דומים אלו, כיפא ויהודה עושים מאמצים רבים כדי להביע עבורינו אמת חשובה: אלוהים נמצא בשליטה מוחלטת על גורלם של הרשעים. כיפא ויהודה משאירים אותנו ללא כל ספק לגבי העובדה שאלוהים פוקח עין על הרוע מקרוב. בין אם על אנושות חסרת הצדקה ובין אם על מלאכים שנפלו, אלוהים רואה את עולתם ומתכנן את גזר דינם ביום הדין (2 פטרוס 9: 17, 2: יהודה פס' 6).

**קרא 2 פטרוס 7: 1-3 ויהודה פס' 19-4. אלו דוגמאות על נקמותיו הקדומות של אלוהים נותנים כיפא ויהודה כדי להדגיש את העובדה שאלוהים יודע במפורש כיצד להתמודד עם החטא?**

כיפא ויהודה כותבים שלושה דוגמאות של נקמת ה' בעבר. הם כוללים את השמדת העולם העתיק על ידי המבול, שריפת סדום ועמורה, וכבילה לאבדון את המלאכים שחטאו (2 פטרוס 4-6: 2, 3: 7, יהודה 6,7). כל הארועים האלה משולבים עם תחושה ממושכת של סופיות. למרות שהכתובים מדברים הרבה על רחמי ה' וחסדו, ישנו תפקיד חשוב לצדקת ה' בהשמדה הסופית של החטא. מה היו החטאים שהולידו עונש חמור כזה? הם כוללים הכרות עם כפירה הרסנית; בוז לסמכות; שיעבוד לכל מה ששלט בהם; עוות חסדו של אלוהים לרשיון לעבור על המוסריות; הכחשת ישוע המשיח כריבון ואדון יחיד; מזהמים את הגופות שלהם; דוברי דיבור ריק ויהיר; ומוציאי דיבה רעה (2 פטרוס 1,10,19: 2, יהודה 4,8, 2 פטרוס 18: 2, יהודה 10). מעניין לציין שתיאורים אלה אינם כוללים מעשי אלימות וזוועות שלעיתים קרובות גורמים לנו לזעם. במקום זאת הם מתארים חטאים מעודנים ומתוחכמים יותר שיש להם מאפיין משותף אחד. אלו הם חטאים שלעיתים מוצדקים בקהילה עצמה. העובדה הזו צריכה לעורר אותנו על הצורך הגדול לתשובה כנה ושינוי בקהילה.

**קראו 2 פטרוס 12: 2 ויהודה 10. בפסוקים אלו כיפא ויהודה מתארים את אלו אשר עומדים בפני השמדה כאנשים שהושחתו ל"בהמות סכלות" (2 פטרוס 12: 2, יהודה 10) המודרכות על ידי חוק טבעם (אינסטיינט). כיצד ניתן לשוות תיאור זה למה שאלוהים במקור ברא את האנושות וכיצד נוכל למנוע את זה מלקרות בחיינו?**

## עוד לקחים מהתנ"ך

קראו 2 פטרוס 16-6:2. באילו דוגמאות אחרות משתמש כיפא כדי להזהיר לאן הרשע יוביל?

האזכור המהותי הראשון של סדום בכתובים נמצא בבראשית 12,13:13. לוט ואברהם החליטו להיפרד מסיבות "פיננסיות". לוט בחר בכיכר הירדן "וַיֵּאָהֶל, עַד-קָדִים" (בראשית 12:13). התורה אז מעירה, "וְאֲנָשֵׁי קָדִים, רָעִים וְחַטָּאִים, לִיהוָה, מְאֹד" (בראשית 12:13). מאוחר יותר, כאשר אלוהים מזהיר את אברהם שהוא תכנן להשמיד את סדום, אברהם במשא ומתן אתו, הפציר בו שלא ישמיד את סדום אם יוכל למצוא 10 אנשים צדיקים שם (בראשית 16-18:18). ההסתברות שלא ניתן למצוא אפילו עשרה אנשים צדיקים בסדום התגלתה במלא עוזה במה שקרה למלאכים שנשלחו לבקר את לוט. העיר נהרסה כדין; רק לוט ושתי בנותיו ברחו (בראשית 12-19:19).

כיפא לומד שני לקחים מהסיפור הזה. ראשון, שתי הערים הללו הן דוגמה לעונש שיגיע לרשעים (2 פטרוס 6:2). שני, הסיפור מראה שאלוהים יודע כיצד להציל את הצדיק ממשפט (2 פטרוס 7-9:2). כיפא אז מציין כמה מאפיינים של אלו אשר הושמדו בסדום ועמורה: הלכו אחרי תאוות הבשר, בזו לממשל, היו עזי פנים ולא היססו לחרף את המלאכים (2 פטרוס 10,11:2). ישנם קווי דמיון בין מאפיינים אלו לדרך בה כיפא תיאר את מורי השקר ואת התומכים שלהם.

סיפור בלעם נמצא במדבר 25:1-24:22. הוא נשלח על ידי בלק, מלך מואב, לקלל את בני ישראל. למרות שבהתחלה הוא היסס, בסופו של דבר שוכנע לבצע משימה זו עבור סכום גדול של כסף (במדבר 21-22:7). בדרכו מלאך ה' התעמת איתו וניצל ממוות רק מכיוון שהאתון שלו זזה הצידה. בלעם היכה את האתון והבין את הטעות שלו רק כשעיניו נפתחו והוא ראה את "מְלַאךְ יְהוָה" בעצמו (במדבר 22-23:22). בסופו של דבר, בלעם ברח את ישראל (במדבר 24:4-23:23). כיפא השתמש בבלעם כדוגמא לאלה שיתפתו על ידי ניאופים ותאוות בצע (2 פטרוס 14,15:2). אנשים כאלה הם כמו בלעם. הם עזבו את הדרך שהיו צריכים להתהלך בה.

חשבו על כל מה שהעונק לנו בכתבי הקודש ובכתביה של אלן ג'י. ווייט. לכן, מדוע אנחנו כאדוונטיסטים שומרי שבת לא יכולים אף פעם להגיד שלא הוזהרנו?

## נקודות למחשבה

לעיתים קרובות אנו שומעים משיחיים שמדברים על "חירות במשיח". וכמובן רעיון זה הינו בתוקף. להיות חופשי מהרשעת התורה ושתייה לנו את הבטחת הגאולה בגלל מה שהמשיח עשה למעננו ולא ממעשנו אנו זה באמת להיות חופשי. הסיפור של מרטין לותר והשעבוד שהוא סבל לפני שהבין שחסד הינה דוגמא גדולה למשמעות החירות. אך, כפי שראינו באיגרות כיפא, האמת הנפלאה יכולה להתעות. "האמת הגדולה ביותר על תלותנו המלאה במשיח לישועה קרובה לטעות עזות המצח. אלפים טועים לחשוב את חירות המשיח להפקרות; ומכיוון שהמשיח בא להושיע אותנו מהרשעת התורה, רבים מכריזים שהתורה כבר הושלמה, ושאלו ששומרים אותה אינם תחת יד החסד. וכך, כאשר אמת ושקר הולכות כך יד ביד, אנשים שאינם מודרכים על ידי רוח הקודש יונחו לאמץ טעויות, ובכך, הם שמים את עצמם תחת שקרי השטן. ובהנחיית אנשים לקבל שקר כאמת, השטן פועל כדי לקבל את הכבוד והוקרה של העולם הפרוטסטנטי." (Ellen G. White, Christ Triumphant, p. 324)

### שאלות לדיון:

1. חשבו על 2 פטרוס 2:19 ושאר הדברים שכיפא אומר שבאים כתוצאה מתורתו שקר. מדוע אנו צריכים להיות בטוחים שאנו לומדים בעצמנו את האמיתות שאנו מאמינים? מתי זה הופך ל "מסוכן" לחשוב על רעיונות שונים משאר כלל המאמינים?
2. הסתכלו על השפה הקשה שמתמש כיפא לגבי נושא הענשה ומשפט: "יִבְיֵאוּ עַל־נַפְשָׁם כְּלִיּוֹן" (2 פטרוס 2:1); "לַחֲשֹׁךְ אֶת־הַרְשָׁעִים לְיוֹם הַמִּשְׁפָּט לְהָשִׁיב גְּמוּלָם לָהֶם" (2 פטרוס 9:2); "מִשְׁפָּטָם מֵאִזְ לֹא יִתְמַהֲמַה" (2 פטרוס 3:2). מה הפסוקים אומרים לנו לא רק לגבי המציאות של יום הדין אלא גם על החריפות איתה אלוהים מגנה את אלו שמובילים את עמו לשקר?
3. מה לדעתכם זה אומר כאשר אלה שמדברים בדרך כלל על "חירות במשיח" בדרך כלל עושים זאת לא בהקשר לתורה בכלליות (למרות שיש כמה אנשים שכן עושים זאת) אלא בהקשר לדיבר הרביעי, לדיבר המדבר על השבת? כיצד טיעון זה עוזר לנו לראות עוד דרך שהרעיון של "חירות במשיח" יכול להיות מעוות?